

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Utrum beneficium non vacans possit conferri, vel promitti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

De instituendis in Ecclesiis, vel beneficiis Ecclesiasticis.

Instituendi in beneficiis Ecclesiasticis debent primò esse Clerici, cum Laicis non conventant beneficia Ecclesiastica. *c. In Ecclesia 2. h. t.* Secundò, non debent institui in Ecclesiis & Beneficiis unius originis, seu nationis tantum, sed viri literati & idonei, undecunque originem ducant. *c. Decorem 5. h. t.* nisi beneficium fundatum primitus sit, pro certæ castri nationis, certæ familiæ, &c. hominibus; neque tamen etiam prohibetur consuetudo, quæ indigenæ extraneis præferuntur, quia facilius illi ad perpetuò residendum inducuntur. Neque tertio repelli debet à Patrono ad Ecclesiam vacantem Parochialem præsentatus, qui in minoribus quidem est, sacris tamen ordinibus nondum initiatus est, modò aliàs sit idoneus, ætatem requisitam habeat, & intra annum ad sacerdotium promoveti possit. *c. licet 14. De elect. in*

6. c. Præterea 5. De aate & qualitat. c. Si is 2. h. t. in 6. Quarto tot sunt instituendi in Ecclesiis Collegium, aut Capitulum habentibus, quot commode abique penuria ex redditibus ali possunt. *c. Non amplius 1. & c. Auctoritate 1. Trident. Sess. 25. c. 3. De regul. Quòd si tamen in prima fundatione numerus determinatus sit, augeri non debet, ob modicum tantum incrementum, minui tamen potest, si notabiliter, & in perpetuum decrescant redditus, quamvis auctoritate Papæ, aut juramento numerus determinatus firmatus sit, cum talis contentio, aut juramentum intelligi debet res in eodem statu permanent. Quòd tamen nemo seipsum in beneficium tuere potest, neque ab alio accipere, nisi à se auctoritatem habeat, ut probatur ex *c. Cum ad nostram 7. h. t.* eò quod ut dicit Pontifex, inter dantem & accipientem debeat esse personarum distinctio.*

TITVLVS VIII.

DE CONCESSIONE PRÆBENDÆ, ET ECCLESIAE NON VACANTIS.

§. I.

Utrum beneficium non vacans possit conferri, vel promitti?

Beneficium non vacans non tantum conferri non potest (ita ut collatio talis sit ipso jure irrita, & qui scienter permisit in tali, non vacante beneficio, se

institui, poenam excommunicationis incurat *c. 1. h. t.* & non possit postmodò hoc beneficium, ubi vacaverit, obtinere *argu. s. final. de eo, qui duxit in mare.* Sed nec promitti potest, ut constat *c. Nulla 2. & ex c. Ex tenore 13. h. t.* etiam legibus Civilibus pactum de hereditate successione, vigente eo, cui successio

dum promittitur, prohibitum sit, tanquam occasionem præbens captandæ mortis alterius. Et hinc non obstante tali non vacantis beneficii promissione, potest beneficium tale alteri cuiuscunque conferri, ut constat ex c. *Relatum* 3. h. 1. junctâ Glossâ in casu, cum enim promissio talis ab initio sit irrita, per vacationem beneficii non fit valida juxta reg. 29. ff. de reg. juris. Neque potest Episcopus alicui concedere facultatem conferendi hoc determinatè beneficium, cum vacaverit c. *Constitutus* 11. h. 1. ne per fraudem tali facultate ad necem alterius alter abutetur. Et quamvis de jure antiquo prohibitum non fuerit, promittere alteri beneficium nondum vacans, cum conferri poterit, aut occasio se obtulerit, c. *Accedens* 14. h. 1. cum aliud sit promittere beneficium me collaturum, cum potero; & aliud promittere me collaturum, cum vacaverit, (hæc enim promissio occasionem captandæ mortis ingerit, non autem illa) novo tamen jure, omnis promissio beneficii nondum vacantis, quâcunque clausulâ adjectâ, prohibita est, & invalida, c. *Detestanda* 2. h. 1. in 6. Ita ut ob easdem rationes, nec Patronus promittere possit (promissione obligante & efficaci) præsentaturum se ad beneficium, quod hic & nunc nondum vacat, si vacaverit; & quamvis possit generalem Procuratorem suorum negotiorum, etiam in ordine ad præsentationes, Patronus constituere, præsertim, si causa aliqua, absentia v. g. urgeat, specialem tamen commissionem nulli dare potest, ut ad tale beneficium, hîc & nunc nondum vacans, præsentet aliquem, ubi illud vacaverit c. *Cum dilectis*

Compend. Pirhing.

16. h. 1. cum in hoc casu rationes allatæ urgeant, non autem in illo.

§. II.

Quinam sint generales modi. quibus beneficia vacant, & qualis vacatio requiratur, ut impetrari, aut conferri aliis possint?

TRiplici modo, in genere loquendo, beneficia vacare dicuntur: vel enim vacant de facto tantum, vel de jure tantum, vel de facto simul, & de jure. De facto tantum vacare censetur beneficium, quando quis possessionem beneficii amittit, non autem Titulum, ut si vi dejectus sit, de possessione beneficii, aut injusto metu gravi coactus fuit beneficio renuntiare, &c. De jure tantum vacare censetur, cum quis titulum beneficii amisit (ex juris scilicet dispositione privatus) possessionem tamen adhuc retinet. De jure autem, & de facto simul vacare censetur, quando nec titulus, nec possessio beneficii apud aliquem est, qualiter per mortem beneficiati vacare beneficia censentur. Hoc ultimo modo, si vacent, de jure scilicet, & de facto, beneficia, impetrari, & conferri ea posse, non est dubium, cum verissimè vacent, prout etiam colligitur à contrario sensu ex c. 2. h. 1. si de facto tantum vacent, & non de jure, nec conferri possunt aliis nec impetrari, cum nondum verè vacent, prout etiam colligitur ex c. 2. 3. 4. *De his qua vi, &c.* si verò de jure tantum vacent, & non de facto, cum alius adhuc in illius (saltem coloratâ) possessione sit, possunt quidem impetrari, & conferri, si in rescripto impetrationis fiat mentio, possideri

Nun bene-